

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1791—1793

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1791	Laki öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta	7447
1792	Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojeluasetuksen muuttamisesta	7449
1793	Valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	7460

N:o 1791

Laki

öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 87 §:ssä säädetyllä tavalla, *muutetaan* öljysuojarahastosta 30 päivänä joulukuuta 2004 annetun lain (1406/2004) 6 ja 7 § sekä väliaikaisesti 5 § ja 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 5 § laissa 430/2006, sekä *lisätään* lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

5 §

Öljysuojamaksun suuruus

Öljysuojarahastoon peritään maahantuodusta ja Suomen kautta kuljetetusta öljysuojamaksullisesta öljystä öljysuojamaksua 1,50 euroa jokaiselta täydeltä tonnilta. Maksu peritään kaksinkertaisena, jos öljy kuljetetaan säiliöaluksella, jota ei ole varustettu koko lastisäiliöosan alueelta kaksoispohjalla. Jos on epäselvyyttä siitä, onko öljysuojamaksu perittävä korotettuna, tulliviranomaisen on hankittava ennen asian ratkaisemista lausunto Liikenteen turvallisuusvirastolta. Liikenteen turvallisuusvirasto antaa myös tarvittaessa määräykset siitä, milloin säiliöaluksella on katsottava olevan kaksoispohja.

6 §

Maksuvelvolliset

Euroopan yhteisön jäsenvaltiosta Suomeen tuotavasta öljystä on velvollinen suoritta-

maan öljysuojamaksua se, joka vastaanottaa öljyn Suomessa. Toisesta jäsenvaltiosta tuotavasta, Suomen kautta kuljetettavasta öljystä maksun on velvollinen suorittamaan öljyn lähettäjä. Jos Suomeen saapuva öljy on toisessa jäsenvaltiossa asetettu tai Suomessa asetetaan yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 450/2008 144 artiklassa tarkoitettuun ulkoiseen passitusmenettelyyn tai 178 artiklassa tarkoitettuun vientimenettelyyn, maksuvelvollinen on 4 artiklan 29 kohdassa tarkoitettu menettelynhaltija.

Euroopan yhteisön ulkopuolelta Suomeen tuotavasta tai Suomen kautta kuljetettavasta öljystä on velvollinen suorittamaan öljysuojamaksua se, jonka nimissä tai lukuun 1 momentissa tarkoitettun asetuksen 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitettu tulli-ilmoitus maahantuodun öljyn osalta ensimmäisen kerran tehdään tai joka asettaa öljyn 157 artiklan mukaisesti vapaa-aluemenettelyyn.

HE 167/2009
YmVM 11/2009
EV 231/2009

213—2009

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja maksuvelvollisia on useampi kuin yksi, kaikki vastaavat öljysuojamaksun suorittamisesta yhteisvastuullisesti.

7 §

Maksun kantaminen

Öljysuojamaksun kantamisesta ja valvonnasta vastaa tullilaitos. Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä öljysuojamaksua kannettaessa.

Maksu määräytyy 6 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jolloin öljy on Suomessa vastaanotettu tai Suomen kautta kuljetettu. Jos öljy on asetettu ulkoiseen pasitusmenettelyyn tai vientimenettelyyn, maksu määräytyy sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jolloin öljy tosiasiallisesti tuotiin Suomeen.

Maksu määräytyy 6 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jolloin tull ilmoitus öljystä on annettu tai olisi pitänyt antaa ensimmäisen kerran tai jolloin vapaa-alueenmenettelyyn asetettu öljy on esitetty tullille.

7 a §

Maksumenettely

Öljysuojamaksun ilmoittamisvelvollisuus

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

desta, määräämisestä, suorittamisesta, maksuunpanosta, ennakkoratkaisusta, muutoksenhausta, huojenuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tarkastuksesta, tietojenantovelvollisuudesta, salassapitovelvollisuudesta, valmisteverorikkomuksesta, velvollisuudesta antaa näyte, selvitysvelvollisuudesta sekä päätöksen perustelemisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa (1469/1994) säädetään rekisteröidystä elinkeinonharjoittajasta.

8 §

Pääomarajat

Öljysuojamaksun periminen lopetetaan sitä seuraavan kalenterikuukauden lopussa, jona öljysuojarahaston pääoma on noussut 50 miljoonaan euroon. Periminen aloitetaan uudelleen sitä seuraavan kalenterikuukauden päättyttyä, jona rahaston pääoma on pienentynyt alle 25 miljoonan euron.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Tämän lain 6 ja 7 §:n voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Lain 5 § on voimassa 31 päivään joulukuuta 2012 ja 8 §:n 1 momentti 31 päivään joulukuuta 2015.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 1792

Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojeluasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *kumotaan* 18 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 6 § sellaisena kuin se on osaksi asetuksissa 436/2001, 12/2002, 621/2002, 363/2003, 259/2005, 889/2006 ja 380/2008,

muutetaan 1 §, 5 §, 7 §, 13 §, 17 §, 23 §, 29 ja 30 §, 32 §, 36 §:n ruotsinkielinen sanamuoto, 40 § ja 41 §:n ruotsinkielinen sanamuoto,

sellaisina kuin niistä 1 § on osaksi mainituissa asetuksissa 436/2001, 621/2002, 363/2003, 889/2006 ja 380/2008, 7 § osaksi mainituissa asetuksissa 436/2001 ja 621/2002, 17 § osaksi mainitussa asetuksessa 825/2003 ja 36 §:n ruotsinkielinen sanamuoto mainitussa asetuksessa 889/2006, sekä

lisätään asetukseen uusi 33 a §, seuraavasti:

1 §

Luvanvaraisuus

Seuraavilla ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuilla toiminnoilla on oltava ympäristölupa:

- 1) metsäteollisuus:
 - a) massa-, paperi- tai kartonkitehdas;
 - b) lastulevyä, kuitulevyä, vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas;
 - c) ikkunatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 10 000 ikkunayksikköä vuodessa;
 - d) ovitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 5 000 ovea vuodessa;
 - e) liimapuutehdas taikka sellainen muita liimattuja tai laminoituja puutuotteita valmistava tehdas, jossa liimojen kulutus on yli 25 tonnia vuodessa;
- f) sahalaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 m³ vuodessa sahatavaraa, viilutehdas taikka sellainen kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa pidetään puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m³, ei kuitenkaan vesivarasto, jossa on suljettu vesienkäsittelyjärjestelmä;
- g) puun kylästämö taikka sellainen muu puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos, jossa käytetään suojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa;
- 2) metalliteollisuus:
 - a) malmien pasutuslaitos tai sintraamo taikka koksaamo;
 - b) rauta- tai terästehdas taikka rautalejjeerinkejä valmistava tehdas;
 - c) muita kuin rautametalleja valmistava tehdas;
 - d) valimo tai muu sulatto, joiden tuotanto-

kapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, kuumaopetuslaitos taikka akkutehdas;

e) rautametallin valssaamo tai takomo;

f) muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämö;

g) telakka;

h) laitos, jossa prosessikylpyihin kastamalla harjoitetaan metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä, piirilevyn valmistamista, peittaamista, fosfointia tai alumiinin anodisointia;

3) energian tuotanto:

a) ydinvoimalaitos;

b) öljyä, kivihiihtä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu laitos, joiden suurin polttoaineteho on yli 5 megawattia tai muu toiminta, jossa käytettävän polttoaineen energiamäärä on vuodessa vähintään 54 terajoulea;

c) hiilidioksidin talteenottolaitos;

4) kemianteollisuus:

a) epäorgaanisia peruskemikaaleja, kuten happoja, emäksiä, suoloja, ammoniakkaa, klooria, kloorivetyä, fluoria, fluorivetyä, hiilen oksideja, rikkiyhdisteitä, typen oksideja, vetyä, rikkidioksidia, karbonyylikloridia, epämetalleja, metallioksideja tai muita epäorgaanisia yhdisteitä valmistava tehdas;

b) orgaanisia peruskemikaaleja, kuten hiilivetyjä, alkoholeja, aldehydejä, ketoneita, karboksyylihappoja, estereitä, asetaatteja, eettereitä, peroksideja, epoksihartseja sekä fosforia, rikkiä, eettereitä, tyyppiä sisältäviä hiilivetyjä, halogenoituja hiilivetyjä tai organometallisia yhdisteitä valmistava tehdas taikka entsyymejä valmistava tehdas;

c) öljyn- tai kaasunjalostamo;

d) väriaineita tai pigmenttejä valmistava tehdas taikka sellainen maali-, väri- tai lakatehdas, jonka tuotanto on vähintään 300 tonnia vuodessa;

e) muoviraaka-aineita, muovilaminaatteja, latekseja tai tekokuituja valmistava tehdas, kumitehdas tai liimatehdas;

f) räjähdysaineita, seoslannoitteita, niiden välituotteita tai muita lannoitteita, torjunta-aineita, suojauskemikaaleja tai biosidivalmisteita tai niiden tehoaineita valmistava tehdas;

g) lääkevalmisteita tai lääkeraka-aineita valmistava tehdas;

h) pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia

vuodessa, taikka muita pinta-aktiivisia aineita kuin pesuaineita valmistava tehdas;

5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:

a) polttonesteiden jakeluasema, jonka polttonesteiden säiliötilavuus on vähintään 10 m³, taikka muu polttonesteiden tai vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 m³, ei kuitenkaan voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen ulkopuolella sijaitseva vähittäismyyntin valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaleta-varavarasto;

b) puun, turpeen tai hiilen kaasutus- tai nesteytyslaitos tai muu kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa taikka sähköteknisen hiilen tai grafiitin valmistuslaitos taikka puuta raaka-aineena käyttävää grillihiilen valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä vähintään 3 000 tonnia vuodessa;

c) kivihiihivarasto;

6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta:

a) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on yli 150 kiloa tunnissa tai yli 200 tonnia vuodessa;

b) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutunut osuus, vähintään 10 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;

c) orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (435/2001) 3 §:ssä tarkoitettu toiminta;

7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:

a) kaivostoiminta ja koneellinen kullankai-vuu;

b) malmin tai mineraalin rikastamo;

c) kivenlouhimo tai sellainen muu kuin

maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kivinainesta käsitellään vähintään 50 päivää;

d) turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus, jos tuotantoalue on yli 10 hehtaaria;

e) kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, joiden toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää;

f) kiinteä tai tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä asfalttiasema;

8) mineraalituotteiden valmistus:

a) sementti- tai kalkkitehdas;

b) kiinteä betoniasema tai betonituotetehdas;

c) mineraalivillatehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;

d) lasia tai lasikuitua valmistava tehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;

e) asbestia tai asbestipohjaisia tuotteita käsittelevä laitos;

f) kevytsoratehdas tai kevytbetonitehdas, joiden tuotantomäärä on yli 3 000 tonnia vuodessa;

g) tiilitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 75 tonnia vuorokaudessa tai uunin tilavuus ylittää 4 m^3 ja lastauskapasiteetti yli 300 kg/ m^3 uunia kohden;

h) keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantomäärä on vähintään 200 tonnia vuodessa;

i) kipsilevytehdas;

j) muu kuin a-i alakohdassa tarkoitettu mineraaleja sulattava laitos, mukaan lukien mineraalikuituja valmistava laitos, jonka sulatuskapasiteetti on suurempi kuin 20 tonnia vuorokaudessa;

9) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely:

a) nahkatehdas tai turkismuokkaamo, ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi käsitellyistä nahoista;

b) kuitukangastehdas, kuitujen tai tekstiilien esikäsitteilyä tai värjäystä suorittava laitos;

c) tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa, tai kemiallinen pesula, johon ei sovelleta organisten liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa

ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä tarkoitettua poikkeusta

10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:

a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 tonnia ruhoja päivässä;

b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa;

c) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa;

d) maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa maidon vastaanottokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa, taikka jäätelötehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;

e) sokeri- tai makeutusainetehdas;

f) perunan tai juuresten käsittely- tai jalostuslaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa;

g) täkkelystehdas tai täkkelysjohdannaisia valmistava tehdas;

h) margariinitehdas taikka kasvi- tai eläinperäisiä rasvoja tai öljyjä valmistava tehdas, ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasvisöljyjä valmistava tehdas;

i) einestehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia;

j) leipomo tai keksitehdas, joiden jauhojen kulutus on vähintään 20 000 tonnia vuodessa, taikka makeistehdas;

k) vihannes-, hedelmä- tai marjavalmistetehdas, jonka raaka-aineen vastaanottokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa;

l) virvoitusjuomatehdas tai mallas-, alkoholijuomien tai virvoitusjuomien pullottamo, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa;

m) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 500 000 litraa vuodessa;

n) mallastehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 tonnia vuodessa, taikka hiivatehdas;

o) alkoholitehdas tai alkoholijuomatehdas, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella;

p) rehuja tai rehuvalkuaista valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;

q) rehusekoittamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;

r) luujauhotehdas;

s) kahvipaahtimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa, taikka tupakkatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;

t) liivattujen valmistus vuodista, nahoista ja luista;

u) muu kuin 10 kohdan a - t alakohdissa tarkoitettu kasvipöytäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella, tai muu kuin 10 kohdan alakohdissa tarkoitettu eläinperäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalostuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokaudessa;

11) eläinsuojat tai kalankasvatukset:

a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 30 lypsylehmälle, 80 lihanaudalle, 60 täysikasvuiselle emakolle, 210 lihasialle, 60 hevoselle tai ponille, 160 uuhelle tai vuohelle, 2 700 munituskanalle tai 10 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 210 lihasialle tarkoitettua eläinsuojaa;

b) vähintään 250 siitosnaarasminkein tai -hillerin taikka vähintään 50 siitosnaarasketun tai -supin taikka vähintään 50 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 250 siitosnaarasminkeille tarkoitettua turkistarhaa;

c) kalankasvatustai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kiloa vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kiloa vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä;

12) liikenne:

a) pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja yli 1 350 tonnin vetoisille aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri;

b) lentopaikka;

c) yli 50 linja-auton tai kuorma-auton varikko tai vastaavan kokoinen työkonevarikko;

d) ulkona sijaitseva moottoriurheilurata;

e) kemikaalirata tai terminaali, joilla siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen;

13) jätevesien käsittely ja jätehuolto:

a) puhdistamo, joka on tarkoitettu asukasvastineluvultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemiseen, tai vähintään 100 henkilön asumisjätevesien johtaminen muualle kuin yleiseen viemäriin;

b) teollisuuden erillinen jätevedenpuhdistamo;

c) toiminta, johon sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta (362/2003);

d) kaatopaikka;

e) kaivannaisjätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (379/2008) tarkoitettu kaivannaisjätteen jätealue;

f) muu kuin 13 kohdan c - e alakohdissa tarkoitettu jäteasetuksen (1390/1993) liitteissä 5 tai 6 määritelty jätteen hyödyntäminen tai käsittely, joka on ammattimaista tai laitosmaista;

14) muu toiminta;

a) ulkona sijaitseva ampumarata;

b) pysyvä, ulkona sijaitseva laitosmainen suihkupuhaluspaikka;

c) kiinteä eläintarha tai huvipuisto;

d) krematorio ja pieneläinten polttolaitos.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun, mutta sitä vähäisempään toimintaan, on haettava ympäristölupaa, jos toiminta sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalle pohjavesialueelle ja toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

5 §

Aluehallintovirastossa käsiteltävät lupa-asiat

Aluehallintovirasto ratkaisee seuraavien ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentissa sekä tämän asetuksen 1 §:ssä tarkoitettujen toimintojen ympäristölupa-asiat:

1) metsäteollisuus:

a) massa-, paperi- tai kartonkitehdas;

b) lastulevyä, kuitulevyä, vaneria tai muita puulevyjä valmistava tai pinnoittava tehdas;

c) ikkunatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 10 000 ikkunayksikköä vuodessa;

d) ovitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 5 000 ovea vuodessa;

e) liimapuutehdas taikka sellainen muita liimattuja tai laminoituja puutuotteita valmistava tehdas, jossa liimojen kulutus on yli 25 tonnia vuodessa;

f) kuorellisen puutavaran vesivarasto, jossa voidaan pitää puutavaraa samanaikaisesti vähintään 20 000 m³;

g) puun kyllästämö;

2) metalliteollisuus:

a) malmien pasutuslaitos tai sintraamo taikka koksaaamo;

b) rauta- tai terästehdas taikka rautalejerrinkejä valmistava tehdas;

c) muita kuin rautametalleja valmistava tehdas;

d) valimo tai muu sulatto, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa, kuumaupotuslaitos taikka akkutehdas;

e) rautametallin valssaamo tai takomo;

f) muiden kuin rautametallien valssaamo, takomo tai vetämö;

g) telakka;

h) laitos, jossa harjoitetaan metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä, piirilevyn valmistamista, peittämistä, fosfointia tai alumiinin anodisointia ja jonka tuotantolinjojen prosessikylyjen yhteenlaskettu allastilavuus on vähintään 30 m³;

3) energian tuotanto:

a) ydinvoimalaitos

b) öljyä, kivihiihtä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu laitos, jonka suurin polttoaineteho on vähintään 50 megawattia;

c) hiilidioksidin talteenottolaitos;

4) kemianteollisuus:

a) epäorgaanisia peruskemikaaleja, kuten happoja, emäksiä, suoloja, ammoniakkia, klooria, kloorivetyä, fluoria, fluorivetyä, hiilen oksideja, rikkiyhdisteitä, typen oksideja, vetyä, rikkidioksidia, karbonyylikloridia, epämetalleja, metallioksideja tai muita epäorgaanisia yhdisteitä valmistava tehdas;

b) orgaanisia peruskemikaaleja, kuten hiilivetyjä, alkoholeja, aldehydejä, ketoneita, karboksyylihappoja, estereitä, asetaatteja, ette-

reitä, peroksiedeja, epoksihartseja sekä fosforia, rikkiä, eettereitä, tyypeä sisältäviä hiilivetyjä, halogenoituja hiilivetyjä tai organometallisia yhdisteitä valmistava tehdas taikka entsyymejä valmistava tehdas;

c) öljyn- tai kaasunjalostamo;

d) väriaineita tai pigmenttejä valmistava tehdas taikka sellainen maali-, painoväri- tai lakkatehdas, jonka tuotanto on vähintään 300 tonnia vuodessa;

e) muoviraaka-aineita, muovilaminaatteja, latekseja tai tekokuituja valmistava tehdas, kumitehdas tai liimatehdas;

f) räjähdysaineita, seoslannoitteita, niiden välituotteita tai muita lannoitteita, torjunta-aineita, suojauskemikaaleja tai biosidivalmistaita tai niiden tehoaineita valmistava tehdas;

g) lääkevalmisteita tai lääkeraka-aineita valmistava tehdas;

h) muita pinta-aktiivisia aineita kuin pesuaineita valmistava tehdas;

5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:

a) polttonesteiden tai vaarallisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 1000 m³;

b) puun, turpeen tai hiilen kaasutus- tai nesteytyslaitos tai muu kiinteän, nestemäisen tai kaasumaisen polttoaineen valmistuslaitos, joissa valmistetaan polttoainetta vähintään 3 000 tonnia vuodessa, taikka sähköteknisen hiilen tai grafiitin valmistuslaitos;

6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta:

a) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa näiden aineiden kulutus on yli 150 kiloa tunnissa tai yli 200 tonnia vuodessa;

b) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;

c) 1 §:n 1 momentin 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettu orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta, jossa liuottimien kulutus on vähintään 50 tonnia vuodessa tai vähintään 100 kiloa tunnissa;

7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:

a) kaivostoiminta ja koneellinen kullankai-vuu;

b) malmin tai mineraalin rikastamo;

c) turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus, jos tuotantoalue on yli 10 hehtaaria;

8) mineraalituotteiden valmistus:

a) sementti- tai kalkkitehdas;

b) mineraalivillytehdas, jonka sulatuskapa-siteetti on yli 20 tonnia päivässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;

c) lasia tai lasikuitua valmistava tehdas, jonka sulatuskapasiteetti on yli 20 tonnia päi-vässä tai yli 6 000 tonnia vuodessa;

d) asbestia tai asbestipohjaisia tuotteita kä-sittelevä laitos;

e) tiilitehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 75 tonnia vuorokaudessa tai uunin tila-vuus ylittää 4 m^3 ja lastauskapasiteetti yli 300 kg/ m^3 uunia kohden;

f) kipsilevytehdas;

g) muu kuin 1 §:n 8 kohdan a - i alakoh-dissa tarkoitettu mineraaleja sulattava laitos, mukaan lukien mineraalikuituja valmistava laitos, jonka sulatuskapasiteetti on suurempi kuin 20 tonnia vuorokaudessa;

9) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuo-tanto tai käsittely

a) nahkatehdas tai turkismuokkaamo; ei kuitenkaan tuotteiden valmistus valmiiksi kä-sitellyistä nahoista;

b) kuitukangastehdas, kuitujen tai tekstii-lien esikäsittelyä tai värjäystä suorittava lai-tos;

10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:

a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia ruoja päivässä;

b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuo-tanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokau-dessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella tai vähintään 22 500 tonnia vuodessa;

c) kalaa tai kalastustuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuoro-kaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella tai vähintään 22 500 ton-nia vuodessa;

d) maidon keräily-, käsittely- tai jalostus-

laitos, jossa maidon vastaanottokapasiteetti on vähintään 60 000 tonnia vuodessa;

e) sokeri- tai makeutusainetehdas;

f) tärkkelystehdas tai tärkkelysjohdannaisia valmistava tehdas;

g) margariinitehdas taikka kasvi- tai eläin-peräisiä rasvoja tai öljyjä valmistava tehdas; ei kuitenkaan kylmäpuristettua kasvisöljyä valmistava tehdas;

h) einestehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa;

i) vihannes-, hedelmä- tai marjavalmistetehdas, jonka raaka-aineen vastaanottokapasi-teetti on vähintään 20 000 tonnia vuodessa;

j) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 miljoonaa litraa vuodessa;

k) hiivatehdas;

l) alkoholitehdas tai alkoholijuomatehdas, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella;

m) rehuja tai rehuvalkuaista valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähin-tään 20 000 tonnia;

n) luujauhotehdas;

o) liivattujen valmistus vuodista, nahoista ja luista;

p) muu kuin 1 §:n 10 kohdan a - t alakoh-dissa tarkoitettu kasviperäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalos-tuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 300 tonnia vuorokaudessa neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella, tai muu kuin 10 kohdan alakoh-dissa tarkoitettu eläinperäistä raaka-ainetta käyttävä elintarvikkeiden käsittely- ja jalos-tuslaitos, jonka valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 75 tonnia vuorokaudessa;

11) eläinsuojat tai kalankasvatus

a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 75 lypsylehmälle, 200 lihanaudalle, 250 täy-sikasvuiselle emakolle, 1 000 lihasialle, 30 000 munituskanalle tai 40 000 broilerille taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannol-taan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vä-hintään 1 000 lihasian eläinsuojaa;

b) vähintään 2 000 siitosnaarasminkein tai -hillerin taikka vähintään 600 siitosnaaraske-tun tai -supin taikka vähintään 800 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ym-

päristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 2 000 siitosnaarasminikin turkistarhaa;

c) kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kiloa vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kiloa vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä;

12) liikenne:

a) pääosin kauppamerenkulun käyttöön tarkoitettu ja yli 1 350 tonnin vetoisille aluksille soveltuva satama tai lastaus- taikka purkulaituri;

b) lentoasema;

c) kemikaaliratapiha tai terminaali, joilla siirretään terveydelle tai ympäristölle vaarallisia kemikaaleja kuljetusvälineestä toiseen tai varastoon taikka varastosta kuljetusvälineeseen;

13) jätevesien käsittely ja jätehuolto:

a) puhdistamo, joka on tarkoitettu asukastinesteluultaan vähintään 100 henkilön jätevesien käsittelemiseen, tai vähintään 100 henkilön asumisjätevesien johtaminen muualle kuin vesihuoltolaitoksen viemäriin;

b) teollisuuden erillinen jätevedenpuhdistamo;

c) toiminta, johon sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta, sekä ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaan luvanvarainen toiminta, jota koskee mainitun asetuksen 1 §:n 2 momentin 1 kohdan c, f ja g alakohtia;

d) kaatopaikka, mukaan lukien vähintään 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;

e) kaivannaisjätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitettu kaivannaisjätteen jätealue;

f) laitos tai paikka, jossa hyödynnetään tai käsitellään muualla kuin siinä syntyneitä ongelmajätteitä, ei kuitenkaan kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen ongelmajätteen vastaanotto- ja varastointipaikka tai ongelmajätteiksi luokiteltavien romujoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotto- ja varastointipaikka;

g) muu kuin tämän kohdan c - f alakohdissa tai 7 §:n 13 kohdan a - b alakohdissa

tarkoitettu jätteen ammattimainen tai laitosten hyödyntäminen tai käsittely, jossa hyödynnetään tai käsitellään jätettä vähintään 10 000 tonnia vuodessa.

Aluehallintovirasto ratkaisee toiminnan ympäristöluvan, jos kyse on sotilaskäyttöön tarkoitettua toiminnasta. Aluehallintovirasto ratkaisee lisäksi sellaisen 1 §:ssä tarkoitetun toiminnan ympäristöluvan, jonka vesistön pilaantumista aiheuttavasta toiminnasta määrätään Suomen ja Ruotsin välisessä rajajokisuopimuksessa (SopS 54/1971).

7 §

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltävät lupa-asiat

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentin 2 - 4 kohdassa sekä seuraavien 1 §:ssä säädettyjen toimintojen ympäristölupa-asiat, jollei ympäristönsuojelulain 31 §:n 1 momentista tai edellä 5 §:stä muuta johdu:

1) metsäteollisuus:

a) sahalaitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 m³ vuodessa sahatavaraa tai viilutehdas;

b) puunsuojakemikaaleja käyttävä laitos, jossa käytetään puunsuojakemikaaleja yli 1 tonni vuodessa;

2) metalliteollisuus:

laitos, jossa harjoitetaan metallien tai muovien elektrolyyttistä tai kemiallista pintakäsittelyä, piirilevyn valmistamista, peittaamista, fosfointia tai alumiinin anodointia ja jossa tuotantolinjojen prosessikylpyjen yhteenlaskettu allastilavuus on alle 30 m³;

3) energian tuotanto:

öljyä, kivihiiltä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu toiminta, jonka suurin polttoainetehto on yli 5 ja alle 50 megawattia tai muu toiminta, jossa käytettävän polttoaineen energiamäärä on vuodessa vähintään 54 terajoulea;

4) kemianteollisuus:

pesuaineita valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 50 tonnia vuodessa;

5) kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely:

a) polttonesteiden jakeluasema, jonka polttonesteiden säiliötilavuus on vähintään 10 m³ tai muu vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 ja alle 1 000 m³;

b) puuta raaka-aineena käyttävää grillihii-
len valmistuslaitos, jossa valmistetaan hiiltä
yli 3 000 tonnia vuodessa;

c) kivihiilivarasto;

6) haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä
toiminta:

a) laitos, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä ja jossa niiden kulutus on, kun siitä vähennetään tuotteisiin sitoutuva osuus, vähintään 10 ja alle 50 tonnia vuodessa tai vastaava huippukulutus vähintään 20 ja alle 100 kiloa tunnissa, mukaan lukien toiminnot, joissa haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vapautuu raaka-aineiden sisältämästä ponne- tai paisunta-aineesta;

b) 1 §:n 1 momentin 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettu orgaanisia liuottimia käyttävä toiminta, jossa liuottimien kulutus on alle 50 tonnia vuodessa tai alle 100 kiloa tunnissa;

7) malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto:

a) kivenlouhimo sekä muu kuin maanrakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää;

b) kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, joiden toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää;

c) kiinteä tai tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä asfalttiasema;

8) mineraalituotteiden valmistus:

a) kiinteä betoniasema tai betonituotetehdas;

b) kevytsoratehdas tai kevytbetonitehdas; joiden tuotantomäärä on yli 3 000 tonnia vuodessa;

c) keramiikka- tai posliinitehdas, jonka tuotantomäärä on vähintään 200 tonnia vuodessa;

9) nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely:

tekstiilien vesipesula, jonka kapasiteetti on vähintään 1 tonni vuorokaudessa, tai kemiallinen pesula; johon ei sovelleta orgaanisten

liuottimien käytöstä eräissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä tarkoitettua poikkeusta

10) elintarvikkeiden tai rehujen valmistus:

a) teurastamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 5 tonnia ja alle 50 tonnia ruhoja päivässä;

b) lihaa tai lihatuotteita käsittelevä tai jalostava laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 400 tonnia vuodessa ja alle 22 500 tonnia vuodessa;

c) kalastustuotteita käsittelevä laitos, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 200 tonnia vuodessa ja alle 22 500 tonnia vuodessa;

d) maidon keräily-, käsittely- tai jalostuslaitos, jossa maidon vastaanottokapasiteetti on vähintään 30 000 tonnia vuodessa ja alle 60 000 tonnia vuodessa taikka jäätelötehdas, jonka tuotantokapasiteetti on yli 1 000 tonnia vuodessa;

e) perunan tai juuresten käsittely- tai jalostuslaitos, jonka tuotantokapasiteetti on yli 2 000 tonnia vuodessa;

f) einestehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia ja alle 30 000 tonnia vuodessa;

g) leipomo tai keksitehdas, joiden jauhojen kulutus on yli 20 000 tonnia vuodessa taikka makeistehdas;

h) vihannes-, hedelmä- tai marjavalmistetehdas, jonka raaka-aineen vastaanottokapasiteetti on vähintään 2 000 tonnia vuodessa ja alle 20 000 tonnia vuodessa;

i) virvoitusjuomatehdas tai mallas-, alkoholi- tai virvoitusjuomien pullottamo, joiden tuotantokapasiteetti on vähintään 50 miljoonaa litraa vuodessa;

j) panimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 500 000 litraa vuodessa ja alle 5 miljoonaa litraa vuodessa;

k) mallastehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 20 000 tonnia vuodessa;

l) rehuja tai rehuvalkuaista valmistava tehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa ja alle 20 000 tonnia vuodessa;

m) rehusekoittamo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 3 000 tonnia vuodessa;

n) kahvipaahtimo, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa,

taikka tupakkatehdas, jonka tuotantokapasiteetti on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;

11) eläinsuojat tai kalankasvatus

a) eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 30 ja alle 75 lypsylehmälle, vähintään 80 ja alle 200 lihanaudalle, vähintään 60 ja alle 250 täysikasvuiselle emakolle, vähintään 60 hevoselle tai ponille, vähintään 210 ja alle 1 000 lihasiialle, vähintään 160 uuhelle tai vuohelle, vähintään 2 700 ja alle 30 000 munituskanalle tai vähintään 10 000 ja alle 40 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 210 ja alle 1 000 lihasiialle tarkoitettua eläinsuojaa;

b) vähintään 250 ja alle 2 000 siitosnaarasminnin tai -hillerin taikka vähintään 50 ja alle 600 siitosnaaras- tai -supin taikka vähintään 50 ja alle 800 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 250 ja alle 2 000 siitosnaarasminnin turkistarhaa;

12) liikenne:

a) muu lentopaikka kuin lentoasema;
b) yli 50 linja-auton tai kuorma-auton varikko tai vastaavan kokoinen työkonevarikko;
c) ulkona sijaitseva moottoriurheilurata;

13) jätehuolto:

a) alle 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettu maankaatopaikka;

b) kotitaloudessa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa syntyneen ongelmajätteen vastaanotto- ja varastointipaikka tai ongelmajätteiksi luokiteltavien romuajoneuvojen tai käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotto- ja varastointipaikka;

c) muu kuin tämän kohdan a - b alakohdissa tai 5 §:n 13 kohdan c - f alakohdissa tarkoitettu jätteen ammattimainen tai laitosten hyödyntäminen tai käsittely, jossa hyödynnetään tai käsitellään jätettä alle 10 000 tonnia vuodessa;

14) muu toiminta:

a) ulkona sijaitseva ampumarata;
b) pysyvä, ulkona sijaitseva laitosten suihkupuhalluspaikka;

c) kiinteä eläintarha tai huvipuisto;

d) krematorio ja pieneläinten polttolaitos.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee lisäksi 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toiminnan ympäristölupa-asian.

13 §

Lisätiedot pohjavesialueella

Jos toiminta sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella, hakemuksessa on oltava selvitys:

- 1) maaperän laadusta;
- 2) pohjaveden muodostumisesta;
- 3) pohjaveden korkeudesta ja virtauksista;
- 4) vedenottoista ja kaivoista;
- 5) suojoitimenpiteistä;
- 6) vesilain (264/1961) nojalla annetuista suoja-alueääräyksistä.

17 §

Lupahakemuksen käsittely

Lupahakemus on käsiteltävä joutuisasti. Lupaviranomaisen on hakemusta käsitellessään huolehdittava tarvittavasta yhteydenpidosta niihin viranomaisiin, jotka samanaikaisesti käsittelevät toiminnan muita lupa-asioita ja suunnitelmia.

Lupaviranomainen voi lupa-asian selvittämiseksi tarvittaessa järjestää neuvotteluja asianomaisen valvontaviranomaisen ja myös hakijan kanssa. Asian selvittämiseksi voidaan lisäksi järjestää yleisön kuulemistilaisuus, jossa voidaan esittää muistutuksia ja mielipiteitä sekä katselmus siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on pyydettävä lausunto elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, jos ympäristölupa-asia koskee toiminnan sijoittumista tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella. Lupaviranomaisen on lentoaseman ympäristölupa-asiaa pyydettyä liikenne- ja viestintäministeriön lausunto. Lupaviranomaisen on lisäksi pyydettyä lausunto työ- ja elinkeinoministeriöltä harkitessaan ympäristönsuojelulain 43 §:n 4 momentissa tarkoitettua mahdollisuutta sähkön ja lämmön yhteistuotantoon sekä puolustusministeriöltä harkitessaan tämän asetuksen 4 b §:n 2 momentin soveltamista sotilasilmailuun käytettävän lentopaikan ympäristölupa-asiaa. Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa lausuntoja periaatteellisesti tär-

keistä terveyshaitan arvioimiseksi tarpeellisista seikoista sekä maa- ja metsätalousministeriö eläintautien tai eläimistä ihmisiin tarttuvien tautien vaaran vuoksi.

Lupaviranomaisen on asetettava 3 momentissa sekä ympäristönsuojelulain 36 §:ssä tarkoitetun lausunnon antamiselle asian laadun mukaan kohtuullinen määräaika. Jollei lausuntoa ole määräajassa annettu, asia voidaan ratkaista siitä huolimatta.

23 §

Lupapäätöksen lähettäminen viranomaisille

Sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 54 §:ssä säädetään, lupaviranomaisen on lähetettävä päätös tiedoksi niille viranomaisille, joilta on pyydetty lausunto hakemuksesta. Työ- ja elinkeinoministeriöministeriölle on lähetettävä päätös, jos sähköntuotantolaitoksen lupahakemus on hylätty.

Aluehallintoviraston on lähetettävä tiedoksi lupapäätös Suomen ympäristökeskuskelle.

29 §

Tarkastukset

Valvontaviranomaisen on suoritettava luvan saaneen toiminnan tarkastus riittävän usein toiminnan seuraamiseksi. Tarkastus on suoritettava myös ympäristönsuojelulain 62 ja 76 §:n mukaisissa tilanteissa sekä tarvittaessa toiminnanharjoittajan tekemän tämän asetuksen 30 §:n mukaisen ilmoituksen johdosta. Tarkastus on suoritettava lisäksi toiminnanharjoittajan, asianosaisten ja muiden vaatimusten vuoksi, jollei tarkastusta ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana.

Tarkastuksen suorittaa ensisijaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Jos luvan on myöntänyt aluehallintovirasto, tarkastuksen suorittaa kuitenkin ensisijaisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Tarkastustoimintaa varten viranomaisten on tarvittaessa laadittava erillinen suunnitelma.

Tarkastuksesta on laadittava tarkastuskerptomus.

30 §

Toimintaa koskevien tietojen ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava välittömästi valvontaviranomaiselle toimintaa koskevista sellaisista muutoksista sekä tavanomaisesta toiminnasta poikkeavista tapahtumista ja onnettomuuksista, joilla voi olla vaikutuksia ympäristöön tai luvan noudattamiseen. Jos luvan on myöntänyt aluehallintovirasto, ilmoitus on tehtävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuskelle.

32 §

Asiantuntijaviranomaiset ja -laitokset

Ympäristönsuojelulain 24 §:n mukaisia asiantuntijaviranomaisia ovat maa- ja metsätalousministeriö ja sosiaali- ja terveysministeriö. Asiantuntijalaitoksia ovat Suomen ympäristökeskus, Metsäntutkimuslaitos, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Elintarviketurvallisuusvirasto, Ilmatieteen laitos, Valtion teknillinen tutkimuskeskus, Geologian tutkimuskeskus sekä Terveiden ja hyvinvoinnin laitos kukin toimialallaan.

Asiantuntijaviranomaisen ja -laitoksen tehtävänä on mahdollisuuksien mukaan sen lisäksi, mitä muualla säädetään, antaa eri viranomaisille asiantuntijalausuntoja sekä tehdä tarvittavia tutkimuksia.

33 a §

Lupa- ja valvontaviranomaisten yhteistyö

Lupa- ja valvontaviranomaisten on oltava keskenään riittävässä yhteistyössä. Yhteistyön toteuttamiseksi valtion lupa- ja valvontaviranomaiset voivat perustaa neuvoo-antavia asiantuntijaryhmiä. Ryhmiin voidaan kutsua asiantuntijoita myös muista asiantuntijaviranomaisista tai -laitoksista.

40 §

Ilmoituksen käsittely

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen on lähetettävä kunnan ympäristönsuojelu-

viranomaiselle tarkastettavaksi 38 §:n mukainen vireillä oleva ilmoitus toiminnasta, jonka ympäristölupa-asia kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on lähetettävä tieto elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ilmoituksen johdosta tehtävistä toimenpiteistä.

Ilmoituksen tekijälle on lähetettävä tieto toiminnan merkittämisestä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Toimintaan, joka ei ole luvanvaraista tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti ja joka on aloi-

tettu tai jonka aloittamisen kannalta olennaisiin toimiin on ryhdytty ennen tämän asetuksen voimaantuloa, on haettava ympäristölupa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Toimintaa voidaan jatkaa entisen kaltaisena, kunnes ympäristölupaa koskeva asia on ratkaistu lainvoimaisella päätöksellä.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnetty ympäristölupa raukeaa ilman erillistä päätöstä tämän asetuksen voimaantullessa, jos kyseinen toiminta ei tämän asetuksen mukaan ole luvanvaraista.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa viereille tullut ympäristölupa-asia raukeaa ilman erillistä päätöstä tämän asetuksen voimaantullessa, jos kyseinen toiminta ei tämän asetuksen mukaan ole luvanvaraista.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

Lainsäädäntöneuvos Tuomas Aarnio

N:o 1793

Valtioneuvoston asetus**sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 9 päivänä syyskuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (852/2004) 7, 12 ja 13 § seuraavasti:

7 §

Esikäsittely

Tuottajan on järjestettävä erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun esikäsittelylaitoksessa, jolla on ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu ympäristölupa. Tehdessään esikäsittelyä koskevan sopimuksen tuottajan on asetettava etusijalle esikäsittelylaitokset, jotka ovat ottaneet käyttöön Euroopan yhteisön alueella sertifioituja ympäristönhallintajärjestelmiä.

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun esikäsittelyssä on käytettävä parasta saatavilla olevaa esikäsittely-, hyödyntämis- ja kierrätystekniikkaa. Esikäsittely on järjestettävä siten, että edistetään 5 §:n 1 momentin mukaisten uudelleenikäyttö- ja hyödyntämistavoitteiden saavuttamista sekä kokonaisten laitteiden ja niiden osien uudelleenikäyttöä koskevien 6 §:n 3 momentissa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamista. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on poistettava kaikki nesteet ja romu on esikäsiteltävä liitteen 2 mukaisesti.

Esikäsittelylaitoksen on täytettävä liitteen 3 mukaiset tekniset vaatimukset.

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun esikäsittelylaitosta koskevassa ympäristöluvassa on annettava määräykset 2 ja 3 momentin velvoitteiden noudattamiseksi.

Esikäsittelylaitoksen toiminnanharjoittajan jätelain 51 §:n 3 momentin mukaiseen kirjanpitoon on sisällytettävä tiedot laitokseen tuodun ja sieltä muualle toimitetun sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja sen komponenttien, valmisteiden ja aineiden määrästä.

12 §

Esikäsittelijöille annettavat tiedot

Tuottajan on annettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenikäyttöä, esikäsittelyä ja kierrätystä harjoittaville yrityksille tiedot kunkin laitetyypin uudelleenikäytöstä ja esikäsittelystä vuoden kuluessa laitteen toimittamisesta markkinoille. Tiedosta on käytävä ilmi yritysten tarvitsemat tiedot sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sisältämien osien ja aineiden tunnistamiseksi sekä vaarallisten ai-

neiden sijainnista laitteissa. Tieto on toimitettava käsikirjana tai sähköisessä muodossa.

13 §

Seurantatiedot

Tuottajan on ilmoitettava Pirkanmaan ympäristökeskukselle vuosittain huhtikuun loppuun mennessä mahdollisuuksien mukaan luokittain liitteen 1 mukaisesti seuraavat edellistä vuotta koskevat tiedot ja arviot:

1) kotimaan markkinoille toimitettujen uusien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määrä tonneina ja mahdollisuuksien mukaan kappaleina;

2) arvio sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kertymästä tonneina;

3) kerätyn, uudelleen käytetyn, erikseen kierrätetyn ja muutoin hyödynnetyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja sen komponenttien, valmisteiden ja aineiden määrä tonneina ja mahdollisuuksien mukaan kappaleina;

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

4) kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun viennin määrä tonneina ja mahdollisuuksien mukaan kappaleina;

5) vakuusjärjestelyssä ja vakuuden määrässä tapahtuneista muutoksista.

Etämyyntiä harjoittavan tuottajan on toimitettava tiedot asianomaisen Euroopan yhteisön jäsenmaan markkinoille toimitettujen uusien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määrästä tonneina ja jos mahdollista kappaleina sekä tiedot, miten tuottaja täyttää 9 §:n mukaisen velvollisuuden.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2010.

Tämän asetuksen 13 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot ja arviot on ilmoitettava ensimmäisen kerran viimeistään 30 päivään huhtikuuta 2011. Vuotta 2009 koskevat tiedot ilmoitetaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Neuvotteleva virkamies Klaus Pfister

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1791—1793, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2009

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904